

76

"ЗГІДНИЙ"

Генеральний прокурор України
 державний радник юстиції 1 класу
 М.Пісун
 "28" січня 2005 року

ПОСТАНОВА
 про закриття кримінальної справи

м. Київ

28 січня 2005 року

Начальник Головного слідчого управління Генеральної прокуратури України державний радник юстиції 3 класу Куций О.А., розглянувши матеріали кримінальної справи № 49-800,-

ВСТАНОВИВ:

По даній кримінальній справі, крім інших осіб, як обвинувачені були притягнуті Болора А.В., Сокольченко Л.В., Тимошенко Г.О., Шаго Є.П. за ст.ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191, ч.3 212 та ч. 2 ст. 366 КК України у вчиненні:

- заволодіння коштами в особливо великих розмірах, отриманими від реалізації споживачам України природного газу на загальну суму 2 271 221 873,6 дол. США;
- службові підроблення офіційних документів, шляхом внесення в них завідомо неправдивих відомостей;
- приховування валютної виручки та організація приховування валютної виручки всього на загальну суму 181 542 075,23 дол. США;
- заволодіння державними коштами в особливо великих розмірах шляхом незаконного відшкодування на користь ПФК „СЕСУ” ПДВ від проведених експортних операцій;
- ухилення від сплати податків.

Кримінальна справа стосовно Тимошенко Г.О. та Болюри Л.В. за обвинуваченням у вчиненні злочинів, передбачених ст. ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191 та ч. 2 ст. 366 КК України була направлена до суду для розгляду по суті.

Кримінальна справа стосовно Сокольченко Л.В. та Шаго Є.П. за обвинуваченням у вчиненні аналогічних злочинів була зупинена у зв'язку з їх розшуком.

Постановою Шевченківського районного суду м. Києва від 30 грудня 2004 року закрито кримінальну справу за обвинуваченням Болюри Антоніни Володимирівни у вчиненні злочинів, передбачених ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191 та ч. 2 ст. 366 КК України – за відсутністю в її діях складу злочину. Міру запобіжного заходу стосовно Болюри А.В. скасовано.

Постановою Шевченківського районного суду м. Києва від 31 грудня 2004 року закрито кримінальну справу за обвинуваченням Тимошенко Геннадія Опанасовича за обвинуваченням у вчиненні злочинів, передбачених ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 212 та ч. 2 ст. 366 КК України – за відсутністю в його діях складу злочину. Міру запобіжного заходу стосовно Тимошенко Г.О. скасовано.

Вказані постанови про закриття кримінальних справ відносно вказаних осіб набрали законної сили і відповідно до вимог ст. 403 КПК України є обов'язковими для всіх державних і громадських підприємств, установ, організацій, посадових осіб та громадян і підлягають виконанню на всій території України.

Оскільки об'єктивна сторона дій Тимошенко Г.О., Болюри А.В. є аналогічною і діям Сокольченко Л.В. та Шаго Є.П., з урахуванням чинних постанов Шевченківського районного суду м. Києва від 30 та 31 грудня 2004 року, постановою від 22 січня 2005 року кримінальна справа за обвинуваченням Сокольченко Л.В. та Шаго Є.П. у вчиненні злочинів, передбачених ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 212 та ч. 2 ст. 366 КК України – закрита за відсутністю в їх діях складу злочину, а міру запобіжного заходу відносно вказаних осіб скасовано.

По даній кримінальній справі було також винесено постанову про притягнення Тимошенко Ю.В. як обвинувачену у вчиненні злочинів, передбачених ст. 80-1 КК України (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 212, ч. 3 ст. 365, ч. 2 ст. 366, ч. 3 ст. 27 і ч. 2 ст. 366 КК України.

3

18

Із матеріалів справи вбачається, що об'єктивна сторона обвинувачення Тимошенко Ю.В. є ідентичною обвинуваченням Болюри А.В., Сокольченко Л.В., Тимошенко Г.О. та Шаго Є.П.

Крім того, із матеріалів справи вбачається, що природний газ, який надійшов у 1996-1997 роках від РАО "Газпрома" Російської Федерації на адресу ПФК "ЄЕСУ" реалізовувався українським підприємствам і від його реалізації та використання не були заподіянні збитки державним, комерційним чи громадським інтересам. За природний газ, що надійшов з РАО "Газпром" розрахунки проведені і за його реалізацію засновники ПФК "ЄЕСУ" ніяких претензій до Тимошенко Ю.В. щодо заволодіння коштами (за реалізований газ) не мають.

У зв'язку з цим, у діях Тимошенко Ю.В. немає складу злочинів, передбаченого ч. 5 ст. 191 КК України – заволодіння та привласнення коштів у особливо великих розмірах від реалізації споживачам російського природного газу, ч. 3 ст. 27, ч. 4 ст. 28, ч. 2 ст. 29, ст. 30, ч. 5 ст. 191 КК України – організація заволодіння та привласнення коштів у особливо великих розмірах від реалізації споживачам України російського природного газу, а тому кримінальна справа стосовно Тимошенко Ю.В. в цій частині підлягає закриттю у зв'язку з відсутністю в її діях зазначених складів злочинів.

Не підтверджується матеріалами кримінальної справи і обвинувачення Тимошенко Ю.В. в тому, що вона в 1996-1997 роках та у червні 1999 року вчиняла, організувала вчинення службових підроблень, що спричинило тяжкі наслідки. Даних про те, що Тимошенко Ю.В. вчинила сама підроблення або організувала їх підробку також не встановлено.

Під час досудового слідства не підтвердилися епізоди обвинувачення Тимошенко Ю.В. у тому, що вона приховувала валютну виручку та займалася організацією приховування валютної виручки, а також ухилялася від сплати податку на доходи, отримані за межами України за період 1996-1997 роки.

Також не підтвердився епізод обвинувачення Тимошенко Ю.В. в тому, що вона, працюючи на посаді віце-прем'єр міністра Кабінету Міністрів України, перевищила свої повноваження та зобов'язала українські енергогенеруючі компанії укласти завідомо невігідні контракти на постачання вугілля іноземного виробництва, внаслідок чого останнім заподіяні матеріальні збитки.

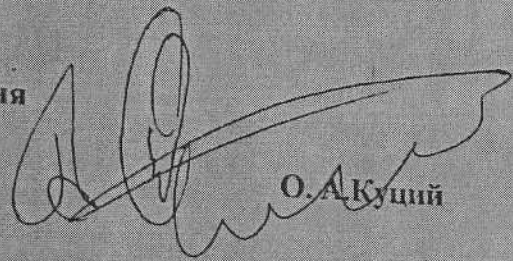
Враховуючи, що Тимошенко Ю.В. є народним депутатом України, відповідно до вимог ст. 80 Конституції України та ст. 27 Закону України „Про статус народного депутата України” до Верховної Ради України неодноразово направлялись подання про дачу згоди на притягнення її до кримінальної відповідальності. Проте вказані подання повертались до Генеральної прокуратури України без розгляду.

Таким чином, оскільки дії Тимошенко Ю.В. передбачені ст. 80-1 КК України (у редакції Закону України від 29.07.1994 року); ч. 5 ст. 191; ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191; ч. 3 ст. 212, ч. 3 ст. 365, ч. 2 ст. 366, ч. 3 ст. 27 і ч. 2 ст. 366 КК України є аналогічними діям Боліори А.В., Сокольченко Л.В., Тимошенко Г.О. Шаго, стосовно яких кримінальні справи провадженням закриті за відсутністю в їх діях складу злочину, керуючись ст.ст 6. п. 2, 213, 227 КПК України, -

ПОСТАНОВИВ:

1. Кримінальну справу за обвинуваченням Тимошенко Юлії Володимирівни у вчиненні злочинів, передбачених ст. 80-1 КК України (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191; ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191; ч. 3 ст. 212, ч. 3 ст. 365, ч. 2 ст. 366, ч. 3 ст. 27 і ч. 2 ст. 366 КК України провадженням закрити за відсутністю в її діях складу вказаних злочинів, про що її повідомити.
2. Копію постанови направити Генеральному прокурору України для відома.

Начальник Головного слідчого управління
Генеральної прокуратури України
державний радник юстиції 3 класу

О. А. Куций

780

"ХІДНИЙ"
Генеральний прокурор України
державний радник юстиції 1 класу

С.М.Піскун
"21" січня 2005 року

ПОСТАНОВА
про закриття кримінальної справи
в частині обвинувачення

м.Київ

21 січня 2005 року

Старший прокурор 2 наглядного відділу управління нагляду за розслідуванням кримінальних справ слідчими Генеральної прокуратури України старший радник юстиції Безуглий В.Д., розглянувши матеріали кримінальної справи № 49-800,-

ВСТАНОВИВ:

02 листопада 2001 року Генеральною прокуратурою України порушено кримінальну справу стосовно Тимошенко Ю.В. та Тимошенка О.Г. за ч.2 ст. 369 КК України - давання хабара вчинене повторно.

Тимошенко Ю.В. обвинувачується слідством у тому, що упродовж 1996 року, являючись президентом ПФК „СЕСУ” та співвласником кіпрської компанії „Somolli Enterprises Limited”, разом зі своїм чоловіком, (членом правління ПФК „СЕСУ” і співвласником цієї ж компанії) Тимошенком О.Г., неодноразово давала Лазаренку П.І., який займав посади: з 05 вересня 1995 року до 28 травня 1996 року – Першого віце-прем’єр міністра України, а з 28 травня до 02 липня 1997 року – Прем’єр – міністра України, хабарі на загальну суму 86 млн. 880 тис. доларів США шляхом їх перерахування з банківського рахунку належної їм компанії „Somolli Enterprises Limited” у банку "Bank of Cyprus" (м.Нікосія, Кіпр), розпорядниками якого вони являлись через рахунки компаній "ORPHIN S.A.", "Wilnorth, Inc.", "GHP Corporation", "Bainfield Co Ltd" в іноземних банках, власником і розпорядником яких був радник Прем’єр-міністра України Лазаренка П.І. Кириченко П.М., на особисті кодовані рахунки Лазаренка П.І. „CARPO-53” у банку „SCS Alliances” та „NIPRO-21678” у банку „Banguie Populaire Suisse” (м.Женева) за його сприяння діяльності корпорації „СЕСУ”.

Обвинувачення Тимошенко Ю.В. та Тимошенко О.Г. у вчиненні злочину, передбаченого ч. 2 ст. 369 КК України є необґрунтованим, оскільки не ґрунтується на зібраних доказах у справі. 81

Так, під даванням хабарів слід розуміти передачу особисто або через посередників службовій особі матеріальних цінностей або надання їй майнових вигод чи послуг майнового характеру за виконання або не виконання нею в інтересах хабародавця будь-якої дії, яку ця службова особа повинна вчинити з використанням свого службового становища.

Із матеріалів справи вбачається, що Тимошенко Ю.В. та її чоловік Тимошенко О.Г. перераховували кошти з рахунку юридичної особи - компанії „Somolli Enterprises Limited” через рахунки інших юридичних осіб - компаній: „ORPHIN S.A.”, „Wilnorth, Inc”, „CHR Corporation”, „Bainfield Co LTD” в іноземних банках, власником і розпорядником яких був гр. Кириченко П.М. - радник Прем'єр-міністра України Лазаренка П.І., а в подальшому вже (не Тимошенко Ю.В. та Тимошенко О.Г.) вказаними компаніями кошти були перераховані на кодові рахунки Лазаренка П.І.

Таким чином, розрахунки однієї юридичної особи з іншими юридичними особами шляхом перерахування коштів з одного рахунку на інший є загальноновизнаним способом здійснення господарської діяльності суб'єктів господарювання і не є достатніми доказами, які вказують на наявність ознак злочину, передбаченого ст. 369 КК України хабародавцем може бути лише фізична особа. Даних про те, що Тимошенко Ю.В. та Тимошенко О.Г. особисто або через посередників давали Лазаренку П.І. хабарі слідством не встановлено.

Так, допитані з цього приводу Тимошенко Ю.В. та Тимошенко О.Г. категорично заперечують про дачу хабарів колишньому Прем'єр-міністру України Лазаренку П.І. за сприяння діяльності корпорації „ЕССУ”. Заперечує про одержання хабарів від Тимошенків і сам Лазаренко П.І.

Допитаний як свідок Кириченко П.М. не підтвердив факт давання Тимошенко Ю.В. та Тимошенко О.Г. хабарів Лазаренку П.І.

Крім того, слідством не з'ясовано, що на кодовані рахунки Лазаренка П.І. були перераховані саме ті кошти, які перераховувались Тимошенко Ю.В. та Тимошенко О.Г. з рахунків їх компанії „Somolli Enterprises Limited”.

Таким чином, вина Тимошенко Ю.В. та Тимошенко О.Г. в даванні хабарів Лазаренку П.І. слідством не доведена, а тому в їх діях відсутній склад злочину, передбачений ч. 2 ст. 369 КК України.

На підставі викладеного, керуючись п. 2 ст. 6, ст.ст. 130, 141, 227 КПК України,

ПОСТАНОВИВ:

1. Кримінальну справу стосовно Тимошенко Юлії Володимирівни та Тимошенко Олександра Геннадійовича в частині обвинувачення у вчиненні злочину, передбаченого ч.2 ст. 369 КК України закрити за відсутністю в їх діях складу злочину.
2. Запобіжний захід – взяття під варту, застосований стосовно Тимошенко О.Г., негайно скасувати.
3. Про прийняте рішення повідомити зацікавлених осіб.
4. Копію даної постанови направити Генеральному прокурору України.

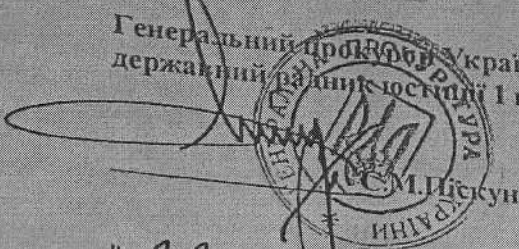
Старший прокурор 2-го наглядового
відділу управління нагляду за розслідуванням
кримінальних справ слідчими
Генеральної прокуратури України

В. Д. Безуглий

"ЗЕЛЕНИЙ"

Генеральний прокурор України
державний радник юстиції 1 класу

"22" січня 2005 року

ПОСТАНОВА
про закриття кримінальної справи
щодо окремих осіб

м.Київ

22 січня 2005 року

Старший прокурор управління нагляду за розслідуванням кримінальних справ слідчими Генеральної прокуратури України старший радник юстиції Безуглий В.Д., розглянувши матеріали кримінальної справи № 49-800,-

ВСТАНОВИВ:

У межах розслідування даної кримінальної справи 2.11.2001 року була порушена кримінальна справа відносно Тимошенка Г.О., Шаго Є.П., Болжори А.В., Сокольченко Л.В. за ознаками злочинів, передбачених ст.ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч.5 ст.191, ч.2 ст.15 і ч.5 ст.191 та ч.2 ст. 366 КК України у незаконному приховуванні за межами України валютної виручки корпорації „СЕСУ” на суму 181 542 075,23 доларів США, шляхом використання схеми імітації банківських рахунків та фальсифікації документів про надходження на рахунок корпорації „СЕСУ” валютної виручки, заволодінні шляхом зловживання службовим становищем, за рахунок незаконного відшкодування податку на додану вартість з державного бюджету державними коштами на суму 14 081 011 гривень та замаху на заволодінні таким же способом державними коштами у сумі 11 804 106,77 гривень.

Кримінальна справа відносно вказаних осіб за обвинуваченням у вказаних злочинах була направлена до суду для розгляду по суті.

У зв'язку з розшуком кримінальна справа відносно Сокольченко Л.В. та Шаго Є.П. виділена в окреме провадження.

Постановою Шевченківського районного суду м.Києва від 30 грудня 2004 року закрито кримінальну справу за обвинуваченням Болжори Антоніни Володимирівни за обвинуваченням у вчиненні злочинів, передбачених ст.ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч.5 ст.191, ч.2 ст.15 і ч.5

ст. 191 та ч. 2 ст. 366 КК України – за відсутністю в її діях складу злочину,
Міру запобіжного заходу відносно Болюри А.В. скасовано. 89

Постановою Шевченківського районного суду м. Києва від 31 грудня 2004 року закрито кримінальну справу за обвинуваченням Тимошенко Геннадія Опанасовича за обвинуваченням у вчиненні злочинів, передбачених ст. ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 212 та ч. 2 ст. 366 КК України – за відсутністю в його діях складу злочину. Міру запобіжного заходу відносно Тимошенко Г.О. скасовано.

Об'єктивна сторона дій Тимошенка Г.О., Болюри А.В. є аналогічною і діям Сокольченко Л.В. та Шаго Є.П.

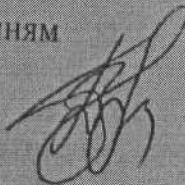
Вказані постанови про закриття кримінальної справи набрали законної сили і відповідно до вимог ст. 403 КПК України є обов'язковими для всіх державних і громадських підприємств, установ і організацій, посадових осіб та громадян і підлягають виконанню на всій території України.

Приймаючи до уваги викладене, керуючись ст. ст. 6 п. 2, 130, 141, 227 КПК України,-

ПОСТАНОВИВ:

1. Кримінальну справу за обвинуваченням Сокольченко Л.В. та Шаго Є.П. у вчиненні злочинів, передбачених ст. ст. 80-1 (в редакції Закону України від 29.07.1994 року), ч. 5 ст. 191, ч. 2 ст. 15 і ч. 5 ст. 191, ч. 3 ст. 212 та ч. 2 ст. 366 КК України – закрити за відсутністю в їх діях складу злочину, а міру запобіжного заходу відносно вказаних осіб скасувати.
2. Про прийняте рішення повідомити зацікавлених осіб.
3. Копію даної постанови направити Генеральному прокурору України.

Старший прокурор 2-го наглядового
відділу управління нагляду за розслідуванням
кримінальних справ слідчими
Генеральної прокуратури України

В. Д. Безуглий

85
"ГІДНІБ"
Генеральний прокурор України
державний радник юстиції 1 класу
М.П.Бекун

"22" січня 2005 року

ПОСТАНОВА
про закриття кримінальної справи
в частині пред"явленого обвинувачення

м.Київ

22 січня 2005 року

Старший прокурор 2 наглядового відділу управління нагляду розслідуванням кримінальних справ слідчими Генеральної прокуратури України старший радник юстиції Безуглий В.Д., розглянувши матеріали кримінальної справи по обвинуваченню Тимошенка Олександра Геннадійовича у вчинен злочину, передбаченого ч. 3 ст. 212 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

Тимошенко О.Г. обвинувачується у тому, він, будучи одним співвласників компанії „Somolli Enterprises Limited”, зареєстрованої на Кіпрі червня 1992 року, упродовж 1996-1998 років від діяльності вказаної компа отримав дохід на загальну суму 864 786, 01 дол. США, що за курсом Національного банку України становить 1 625 263, 43 грн., але в податк органи про це не повідомляв, декларації про отримання доходу за межа України за 1996-1998 роки не подавав та прибутковий податок з цього доходу сплачував, що призвело до фактичного ненадходження до бюджету коштів особливо великих розмірах на суму 648 895, 90 грн.
Під час досудового слідства цей епізод пред"явленого обвинувачення і підтвердився.

Як видно із матеріалів справи, Тимошенко О.Г. отримував кошти з рахунку № 04097428, що належав компанії „Somolli Enterprises Limited” по виданні його компанією міжнародним пластиковим карткам "Інкомбанк-Віза" № 4934830006130028 та № 4934830018820012 на відрядження, тобто для здійснення виробничих потреб підприємства, а тому ці кошти не можна рахувати його особистим прибутком, з якого повинні сплачуватись податки до державного бюджету. За таких обставин, в діях Тимошенко О.Г. немає складу злочину передбаченого ч. 3 ст. 212 КК України.

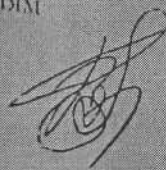
На підставі викладеного і керуючись ст.ст. 130, 227, ч. 2 ст. 6 КПК України

ПОСТАНОВИВ:

86

1. Кримінальну справу в частині обвинувачення Тимошенка Олександра Геннадійовича за ст. 212 ч. 3 КК України - в ухиленні від сплати податку до бюджету в особливо великих розмірах, провадженню закрити відсутністю по цьому епізоду в його діях складу злочину, про що його повідомити.
2. Копію постанови направити Генеральному прокурору України для відома

Старший прокурор 2-го наглядового
відділу управління нагляду за розслідуванням
кримінальних справ слідчим
Генеральної прокуратури України

В.Д. Безуглий